

GENESIS XXXVII: 23, 24, 25, 26, 27, 28.

34

HET geschiedde, als Jozeph tot zyne broederen quam, zo toogen zy Jozeph zynen rok uit, den veelverwigen rok, dien hy aan hadde. En zy namen hem, en wierpen hem in den kuil: doch de kuil was leedig, daar en was geen water in. Daar na zaten zy neder om brood te eeten, en hieven haare oogen op, en zagen, en ziet, een reizig gezelschap van Ismaëlitzen kwam uit Gilead: en haare kemelen droegen speceryen en balsam, en myrrhe, reizende, om dat af te brengen na Egipten. Doe zeide Juda tot zyne broederen; Wat gewin zal het zyn dat wy onzen broeder dood slaan, en zyn bloed verbergen? Komt, en laat ons hem dezen Ismaëlitzen verkoopen, en onze hand en zy niet aan hem; want hy is onze broeder, ons vlees: en zyne broeders hoorden [hem.] Als nu de Midianitische kooplieden voorby toogen, zo trokken en hieven zy Jozeph op uit den kuil, en verkochten Jozeph dezen Ismaëlitzen voor twintig zilverlingen: die bragten Jozeph na Egipten.

AMOS VI: 6, 7.

Die wyn uit schaaften drinken, en haar zalven met de voortreffelykste olie: maar en bekommeren haar niet over de verbreekinge Jozeph's. Daarom zullen zy nu gevangelyk heenen gaan onder de voorste die in gevangenisfe gaan: en het banket der geener die weeldig zyn, zal weg wyken.